

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-421/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Davora Pustijanca, predsjednika vijeća, Nikoline Mišković, suca izjavitelja te Kristine Saganić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja BASCON d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 27, OIB 28992793633, kojeg zastupa punomoćnica Vedrana Suša Pavić, odvjetnica u Zagrebu, Novomarska 32, protiv tuženika Stečajna masa iza GRADNJA-TRGOVINA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Pavlenski put 5, OIB 74681918825, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. Zagreb, Kneza Branimira 29, radi utvrđenja vlasništva, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-574/2023-9 od 20. listopada 2023., u sjednici vijeća održanoj 18. srpnja 2024.

r i j e š i o j e

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-574/2023-9 od 20. listopada 2023. u pobijanim točkama I. i II. izreke te se u tim dijelovima predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima žalbenog postupka prvostupanjski će sud odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je tužitelj suvlasnik nekretnina i to 5/6 suvlasničkog dijela kčbr. 1226/1, površine 312 čhv upisano u z.k. ul. 5443 k.o. Resnik i 7145/7140 suvlasničkog dijela kčbr. 1225/1 livada upisano u z.k. ul. 5444 k.o. Resnik, sve upisano kod zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu, uz izdvajanje tih nekretnina iz tuženikove stečajne mase (točka I. izreke). Tužitelju je naloženo naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 5.599,24 EUR (točka II. izreke), dok je odbijen kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 26,54 EUR (točka III. izreke).

2. Prvostupanjski sud je ovu presudu donio na temelju rezultata dokaznog postupka, a nakon što je utvrdio da tužitelj nije dokazao da je nositelj izlučnog prava. Utvrđeno je da tužitelj nema pravne osnove na temelju koje je mogao zahtijevati

izlučenje nekretnina iz tuženikove stečajne mase (čl. 119. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, „Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17; dalje: ZV).

3. O zahtjevu za naknadu troškova parničnog postupka, prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/91, 112/99, 88/01, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP).

4. Protiv ove presude (iz sadržaja žalbe vidljivo je da se žalba odnosi samo na odluku iz točaka I. i II. izreke; arg. iz čl. 365. st. 1. ZPP-a), tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da je drugostupanjski sud ukine.

5. Tužitelj je u žalbi ponovio razloge koje je još iznosio tijekom trajanja parničnog postupka pred prvostupanjskim sudom. On je tako ponovno obrazložio koja je njegova valjana pravna osnova za stjecanje prava (su)vlasništva na utuženim nekretninama. To je ugovor o unosu stvari u njegov temeljni kapital. Tužitelj je napomenuo da je vlasništvo stekao i dosjelošću. Tužitelj je ukazao i na to da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama te je zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka. Tužitelj se protivio i odluci o parničnim troškovima.

6. U odgovoru na tužiteljevu žalbu, tuženik je osporio osnovanost žalbenih navoda.

7. Tužiteljeva žalba je osnovana.

8. Nakon što je pobijana presuda ispitana na temelju odredbi čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da ona nije pravilna i zakonita.

9. U ovoj pravnoj stvari tužitelj je tvrdio da kao izlučni vjerovnik ima pravo (su)vlasništva na nekretninama i to 5/6 suvlasničkog dijela kčbr. 1226/1, površine 312 čhv upisano u z.k. ul. 5443 k.o. Resnik i 7145/7140 suvlasničkog dijela kčbr. 1225/1 livada upisano u z.k. ul. 5444 k.o. Resnik, sve upisano kod zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu. Riječ je o nekretninama koje su ušle u tuženikovu stečajnu masu. Zato je tužitelj i tražio da se presudom utvrdi da je on (su)vlasnik tih nekretnina, uz zahtjev za njihovim izdvajanjem iz tuženikove stečajne mase. Dakle, osim zahtjeva za utvrđenjem prava (su)vlasništva, tužitelj je suprotno mišljenju prvostupanjskog suda, zahtijevao i izdvajanje nekretnina iz tuženikove stečajne mase.

10. Izlučno pravo je pravo koje ovlašćuje svoga nositelja (izlučnog vjerovnika) da od stečajnog dužnika zahtijeva da se iz stečajne mase izdvoji ili da mu se preda određeni predmet ako on ne spada u stečajnu masu i ako dokaže da ima valjanu pravnu osnovu na kojoj temelji svoj zahtjev za njegovo izdvajanje (najčešće se radi o pravu vlasništva). Primjerice, ako je osoba posudila pokretnine pravnoj osobi koja je u stečaju, ona potražuje natrag te stvari na kojima ima pravo vlasništva kao izlučni vjerovnik.

11. Izlučni vjerovnici dužni su prema odredbi čl. 258. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) obavijestiti stečajnog upravitelja o svom izlučnom pravu, pravnoj osnovi izlučnog prava i označiti predmet na koji se njihovo izlučno pravo odnosi, odnosno u obavijesti označiti pravo. U ovom slučaju, tužitelj je tvrdio da je obavijestio stečajnog upravitelja (podnesak, list 102.-103. spisa), ali prvostupanjski sud to nije provjerio. No sve i da tužitelj nije obavijestio tuženikovog stečajnog upravitelja, izostanak takve obavijesti nema za sankciju gubitak prava na pokretanje parnice u kojoj on traži ostvarenje svojih prava. U stečajnom postupku pretpostavka za ostvarivanje izlučnih prava nije obavješćavanje stečajnog upravitelja o postojanju izlučnog prava. Pravo na izdvajanje predmeta izlučnog prava utvrđuje se prema pravilima koja važe za ostvarivanje tih prava izvan stečajnog postupka. Stečajni postupak ne tiče se izlučnog vjerovnika; izlučni vjerovnik ostvaruje svoja prava kao da stečaj nije niti otvoren (tako i u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ 3366/08-3 od 27. svibnja 2008.).

12. Tužitelj je u tužbi tvrdio da je na temelju Ugovora o unosu stvari i prava u društvo s ograničenom odgovornošću od 10. prosinca 2002. s Aneksom od 12. rujna 2006., kojeg je sklopio s tuženikom, stekao pravo vlasništva na spornim nekretninama. On je ukazao i na to da je vlasništvo na spornim nekretninama stekao dosjelošću. Dakle, to su činjenične osnove tužiteljevog zahtjeva kojima se tuženik u cijelosti protivio.

13. Prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev u cijelosti, jer je zaključio da tužitelj nije dokazao da je nositelj izlučnog prava. S tim u vezi, prvostupanjski sud je utvrdio da odluka o povećanju temeljnog kapitala koja se oslanja na Ugovor o unosu stvari i prava u društvo s ograničenom odgovornošću od 10. prosinca 2002. ne može biti osnova za stjecanje vlasništva na spornim nekretninama.

14. Po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio činjenicu da zbog toga što su sporne nekretnine unesene u tužiteljev temeljni kapital na temelju Ugovora o unosu stvari i prava u društvo s ograničenom odgovornošću od 10. prosinca 2002. s Aneksom od 12. rujna 2006., tužitelj nije postao njihovim vlasnikom.

15. Naime, odredbom čl. 115. st. 1. ZV-a, propisano je da na temelju valjanog pravnog posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva prelazi vlasništvo s dotadašnjeg vlasnika na stjecatelja, a na način određen zakonom. Vlasništvo nekretnine stječe se zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje dotadašnjeg vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja, ako zakonom nije određeno drugačije (čl. 119. st. 1. ZV-a).

16. Stjecanje prava vlasništva pravnim poslom spada među derivativne načine stjecanja prava vlasništva; vlasništvo prelazi s dotadašnjeg vlasnika na novog stjecatelja, na temelju valjanog pravnog posla kojem je cilj prijenos vlasništva, a stječe se zakonom predviđenim načinom (upisom stjecateljeva vlasništva nekretnine u zemljišnoj knjizi). Pravo je stečeno kad se (kumulativno) ispune sve zakonom predviđene pretpostavke (arg. iz čl. 114. st. 2. ZV-a). Potrebno je da se uz opće pretpostavke (čl. 114. ZV-a) ispune i tri posebne: vlasništvo prednika, valjan pravni posao (iustus titulus) i odgovarajući način stjecanja (modus acquirendi).

17. U ovoj pravnoj stvari, tužitelj nije zahtijevao da se utvrdi da on ima valjanu pravnu osnovu za upis svog vlasništva u zemljišnu knjigu, već da se utvrdi da je on vlasnik spornih nekretnina, odnosno da ima osnovu za izlučenje nekretnina. Zato je i pravilan zaključak prvostupanjskog suda o tome da unosom spornih nekretnina u tužiteljev temeljni kapital na temelju Ugovora o unosu stvari i prava u društvo s ograničenom odgovornošću od 10. prosinca 2002. s Aneksom od 12. rujna 2006., tužitelj nije postao njihovim vlasnikom. Vlasnikom tih nekretnina, on bi postao tek upisom u zemljišnu knjigu.

18. Unatoč navedenom, prvostupanjski sud ipak nije pravilno ispitao drugu spornu okolnost - je li tužitelj eventualno stekao pravo vlasništva nad spornim nekretninama dosjelošću?

19. Kako je već ranije navedeno, tužitelj je tvrdio da je vlasništvo na spornim nekretninama stekao i dosjelošću. Stjecanje vlasništva dosjelošću jedan je od načina stjecanja vlasništva na temelju zakona, a vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onog dana kad je posjednik stupio u samostalni posjed stvari, a završava se istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost (čl. 160. st. 1. ZV-a).

20. U tom pogledu, prvostupanjski sud je samo naveo da iz isprava u spisu nije vidljivo da bi tužitelj stekao pravo vlasništva na nekretninama dosjelošću te da se takvo vlasništvo ne bi moglo utvrđivati tužbom u posebnom postupku. Takvo obrazloženje sasvim sigurno nije dostatno za pravilnost zaključka prvostupanjskog suda o tužiteljevim tvrdnjama i zahtjevu. Pozivanje prvostupanjskog suda u obrazloženju pobijane presude (samo) općenito na isprave u spisu, bez navođenja koje se činjenice i zbog kojih razloga smatraju utvrđenima, ne mogu nadomjestiti razloge o odlučnim činjenicama. Zbog toga se pobijana presuda može ispitati i zahvaćena je bitnom povredom odredbi parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a - izostali su razlozi o svim odlučnim činjenicama.

21. Kod takvog stanja stvari, riješeno je kao u izreci (čl. 369. t. 1. ZPP-a). Kako odluka o trošku postupka ovisi o odluci o glavnoj stvari, odluka o trošku postupka je također ukinuta.

22. U nastavku postupka, prvostupanjski sud će uvažavajući ranije iznesene upute, provesti sve predložene dokaze u svrhu utvrđenja okolnosti vezanih za to je li tužitelj stekao prava vlasništva na spornim nekretninama dosjelošću. Nakon ocjene svih dokaza, prvostupanjski sud će donijeti novu pravilnu i zakonitu odluku o tužbenom zahtjevu.

23. O troškovima žalbenog postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 166. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 18. srpnja 2024.

Predsjednik vijeća
Davor Pustijanac

Broj zapisa: **9-3086a-85538**

Kontrolni broj: **07c15-1d5ce-12ea8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Davor Pustijanac, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.